

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียน แบบบรรยาย แบบเชิงชวน และแบบแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากรที่ใช้วิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 640 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชุดคือ

ชุดที่ 1 แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนทั้ง 3 แบบ มี 3 ฉบับ ประกอบด้วย

1. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย
2. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบเชิงชวน
3. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบแสดงความคิดเห็น

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านแต่ละฉบับมีข้อความให้อ่าน 1 ข้อความ คะแนนที่ได้จากบันทึกสิ่งที่จำได้จากการอ่านและตอบคำถามที่เกี่ยวกับคำศัพท์ และความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านเป็นแบบเลือกตอบที่มีคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ และความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านเป็นแบบเลือกตอบที่มีค่าความเที่ยง 0.65 ค่าความยากง่าย .22 - .40 ค่าอำนาจจำแนก .20 - .30

ชุดที่ 2 แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนทั้ง 3 แบบ ประกอบด้วย

1. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทย

ที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย

2. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทย

ที่มีรูปแบบการเขียนแบบเชิงชวน

3. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทย

ที่มีรูปแบบการเขียนแบบแสดงความคิดเห็น

แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยแต่ละฉบับ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยายเกี่ยวกับพระราชพิธีกาญจนาภิเษกที่โรงเรียนได้จัดกิจกรรมขึ้น ข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบเชิงชวนให้เขียนเกี่ยวกับเชิญชวนให้คนที่นักเรียนรู้จักเลิกสูบบุหรี่ และข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบแสดงความคิดเห็น ให้เขียนเกี่ยวกับปัญหาที่มีผลกระทบต่อการศึกษามากที่สุด ซึ่งต้องการให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้แก้ไขเป็นลำดับแรก แบบสอบนี้ได้ผ่านการตรวจสอบหัวข้อที่เขียนข้อความภาษาไทย และตรวจเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนข้อความภาษาไทยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าแห่งความสอดคล้องในการตรวจงานเขียน ปรากฏว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางการตรวจแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนข้อความแบบบรรยายแบบเชิงชวน และแบบแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยเท่ากับ .93 .83 และ .86 ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำแบบสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนทั้ง 3 แบบ ไปทดสอบกับตัวอย่างประชากร จำนวน 640 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละคู่ที่คำนวณได้ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS* (Statistical Package for Social Science, Version X)

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย แบบเชิงชวน และแบบแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยายและความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2079
2. ความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบเชิงชวนและความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบเชิงชวน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2021
3. ความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบแสดงความคิดเห็นและความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3022
4. ความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย แบบเชิงชวน และแบบแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนทั้ง 3 แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3317

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย แบบเชิงชวน และแบบแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย และความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียน แบบบรรยาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบเชิงชวน และความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียน แบบเชิงชวน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้น ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของแพทริเซีย คาร์เรล และอุลลา คอนเนอร์ (Patricia Carell and Ulla Connor, 1991: 314-324) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องแบบบรรยายของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนแบบบรรยาย และความสามารถในการอ่านเนื้อเรื่องแบบโน้มน้าว มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนแบบโน้มน้าว ซึ่งการอ่านและการเขียนแบบโน้มน้าวคือ การอ่าน และการเขียนแบบเชิงชวน และจากผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่าความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบแสดงความคิดเห็นและความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบแสดงความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้น อาจจะเป็นเพราะว่าข้อความแสดงความคิดเห็นที่ให้นักเรียนเขียนนั้น ล้วนเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยขณะปัจจุบัน นักเรียนจึงสามารถเข้าใจข้อมูลต่าง ๆ และสามารถนำข้อมูลที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้นมาเขียนแสดงความคิดเห็นได้

นอกจากนั้น จากผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยแต่ละแบบของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียน

ข้อความภาษาไทยแต่ละแบบนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจจะ เป็นเพราะนักเรียนได้ เรียนรูปแบบของข้อความภาษาไทยแบบบรรยาย แบบเชิงชวนและแบบแสดงความคิดเห็นมาแล้ว ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และ เมื่อผู้วิจัยนำข้อความทั้ง 3 แบบมาให้ นักเรียนอ่านก็ เป็นเสมือนตัวอย่างที่ตอกย้ำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของข้อความแบบต่าง ๆ ให้นักเรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียน เขียนข้อความแบบต่าง ๆ นั้น จึงทำให้นักเรียนสามารถเขียนข้อความที่มีรูปแบบต่าง ๆ ได้ ซึ่งทำให้ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านแต่ละแบบมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนแต่ละแบบ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบบรรยาย แบบเชิงชวน และแบบแสดงความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนทั้ง 3 แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา เจริญศิลป์พานิช (2537: 103) พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทย มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาไทย และ ประทิน พิมสาร (1987 : 274-A) ทำวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าระดับเฉลี่ย มีแนวโน้มจะเขียนได้ดี และผลการวิจัยของ แมรี-อัลเลน แมคมิลแลน (Mary-Ellen MacMillan, 1990: 1502-A) ทำวิจัยพบว่า กระบวนการอ่านและการเขียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน เมื่อพิจารณาแล้วจะ เห็นได้ว่าการเขียนข้อความทั้งสามแบบนี้มีลักษณะที่ร่วมกันคือ เป็นการถ่ายทอดความคิดโดยการ ใช้ศิลปะแห่งการใช้ภาษาทั้งหมด ถึงแม้ว่าลีลาการเขียน หรือแบบการเขียนจะแตกต่างกันก็ตาม ดังนั้น ผู้เขียนจึงต้องพยายามขัดเกลาสำนวนภาษา เพื่อจะสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจความต้องการของผู้เขียน และสอดคล้องกับคำกล่าว ของ เครชเชน และ เทอเรล (Krashen and Terrell, 1984) ที่กล่าวว่า "ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาภาษา และเป็นทักษะที่จะทำให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาได้ในภายหลัง" และนอกจากนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านแต่ละแบบ สัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนแต่ละแบบตามลำดับ จึงทำให้ความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทย

ของนักเรียนรวมทั้ง 3 แบบ คือแบบบรรยาย แบบเชิงชวน และแบบแสดงความคิดเห็น มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนรวมทั้ง 3 แบบด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน ควรหาข้อความภาษาไทยประเภทต่าง ๆ จากบทความ สารคดี หรือหนังสือ ตำราต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเป็นข้อความที่มีรูปแบบการเขียน แบบบรรยาย แบบเชิงชวน และแบบแสดงความคิดเห็น รวบรวมไว้ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้ารูปแบบของข้อความแบบต่าง ๆ อันจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน และความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ควรจะหาข้อความภาษาไทยที่เป็นเหตุการณ์ที่น่าสนใจมาให้นักเรียนฝึกฝนการอ่านและการเขียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสนใจในการอ่าน ในขณะที่เดียวกันก็จะช่วยให้นักเรียนมีข้อมูลมากพอในการเขียนข้อความภาษาไทย อันเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียนได้

3. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการสอนให้ผู้เรียนรู้จักโครงสร้างของข้อความภาษาไทยประเภทต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาไทยและความสามารถในการเขียนข้อความภาษาไทยมากน้อยเพียงใด

4. ควรจะมีการทำวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านและเขียนสรุปความเกี่ยวกับข้อความภาษาไทยที่มีรูปแบบการเขียนแบบต่าง ๆ กับนักเรียนในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป